

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : ██████████
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ตำแหน่ง ██████████ ที่ทำการไปรษณีย์จังหวัด ██████████ สำนักงานไปรษณีย์ ██████████ ถูกลงโทษไล่ออกจากงาน กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าทำการไปรษณีย์ ██████████ ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน ผลการสอบสวนทางวินัย และมติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดมีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วน.๑)/๐๑๙๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าสามารถเปิดเผยเอกสารหลักฐานให้ได้เท่าที่ไม่มีผลกระทบต่อหน่วยงาน หรือพยานที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๘ รายการ

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยให้นั้นไม่เพียงพอที่จะใช้ประกอบการอุทธรณ์ได้ จึงมีหนังสือด่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ ขอรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และสำเนาธนาคัดออนไลน์รวม ๒๖ ฉบับ ต่อมาวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือด่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่ออุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๐๐ /๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในครั้งที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าทำการไพรชณีย์ [REDACTED] โดยมีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต ดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๓ ๑๑ ๒๐ และ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ได้นำธนาคัตติออนไลน์ของผู้อื่นมาลงจ่ายเงินก่อนผู้รับมาขอรับจำนวน ๒๖ ฉบับ เป็นเงิน ๑๙๙,๗๐๐ บาท

๒. เมื่อวันที่ ๓ ๑๖ ๒๒ และ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้ลงรายงานนำเงินส่งธนาคารทหารไทย จำกัด ต่ำกว่าใบสรุปการเงินจ่าย (บพ.๐๑.๓) เป็นเงิน ๑,๒๗๐,๓๐๐ บาท

๓. เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐ ได้เบิกและรับสินค้าไพรชณีย์จากสำนักงานไพรชณีย์เขต ๗ ไว้แล้ว แต่ไม่นำลงรับเข้าในระบบ CA POS รวมเป็นเงิน ๙๖,๒๐๐ บาท

โดยผู้อุทธรณ์นำเงินจำนวนรวม ๑,๕๖๖,๒๐๐ บาท ไปเป็นประโยชน์แก่ตนเอง โดยมีชอบ บริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยโดยพิจารณาจากพยานเอกสาร และคำให้การของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พนักงานบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด และบุคคลภายนอก แล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาที่ ๑ และ ๒ ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดจริงอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๕ และ ๔๓ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ฉบับที่ ๘ ว่าด้วยข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๖ วินัยและโทษทางวินัย สมควรลงโทษไล่ออกจากงาน ส่วนข้อกล่าวหาที่ ๓ ไม่สามารถชี้ชัดโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจริง จึงให้ยกข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงได้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด และได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นต่อบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด เพื่อนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการยื่นอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้แก่สำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งประกอบไปด้วยผลการสอบสวนทางวินัย และมติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และสำเนาธนาคัตติออนไลน์ จำนวน ๒๖ ฉบับ จากข้อเท็จจริงบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ และสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนเอง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๐๐ /๒๕๕๑

สอบสวนทางวินัยมีการเรียกพยานบุคคลซึ่งเป็นบุคคลภายนอกไปให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยด้วย จึงเห็นสมควรปกปิดชื่อ ลบ หรือตัดทอนข้อความที่แสดงให้รู้ถึงบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ในส่วนพยานซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ซึ่งถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของรัฐ ประกอบกับการให้ถ้อยคำของแต่ละบุคคลเป็นการกล่าวถึงการปฏิบัติหน้าที่ของตนเท่านั้น การเปิดเผยพยานซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

ในส่วนธนาคัตติออนไลน์จำนวน ๒๖ ฉบับ แม้ไม่ปรากฏว่าหน่วยงานได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ธนาคัตติออนไลน์เป็นเอกสารที่ประกอบอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยด้วย จึงให้เปิดเผยธนาคัตติออนไลน์ โดยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ปกปิดเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มารับธนาคัตติออนไลน์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยให้ปกปิดชื่อ ลบ หรือตัดทอนข้อความที่แสดงให้รู้ถึงพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ในส่วนธนาคัตติออนไลน์จำนวน ๒๖ ฉบับ ให้ปกปิดเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มารับธนาคัตติออนไลน์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

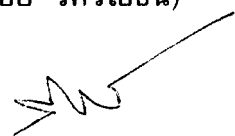
(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

กรรมการ

(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

ร้อยโท

(วิรัช

พันธุมะผล)

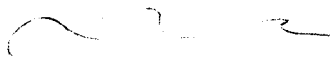
กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๐๐ /๒๕๕๑

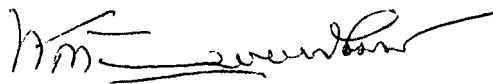
(นายพิรพล ไตรทศวิทย์)

กรรมการ

(นายสมชาย หอมลออ)

กรรมการ

(นายจัตกัย บุรุษพัฒน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

- หมายเหตุ ๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วย จึงไม่สามารถลงนามในคำวินิจฉัยได้
๒. นางแนนน้อย วิศวโยธิน ไปต่างประเทศ จึงไม่สามารถลงนามในคำวินิจฉัยได้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑